

Edmund Robek

Wprowadzenie

Warszawskie Studia Pastoralne 19, 7-8

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WPROWADZENIE

Introduction

Człowiekowi współczesnemu, który przeżywa dramat wojny, zbrodniczych ideologii totalitarnych, obozów koncentracyjnych, zagraża pokusa ulegania zniechęceniu i rozpacz. Pascal napisał, że poznanie przez człowieka swej własnej nędzy rodzi rozpacz (por. *Myśli*, 75). Dlatego, aby odkryć nadzieję, trzeba zwrócić wzrok ku górze. Dopiero poznanie Chrystusa, dodaje Pascal, wyzwala od rozpacz, bo w Nim człowiek rozpoznaje nie tylko swoją nędzę, ale i wielkość (por. *tamże*, 690, 729, 730).

Przedstawione w tym numerze wyniki prac badawczych pokazują różnorodność tematów teologicznych, pastoralnych, kanonicznych, psychologicznych i socjologicznych. Autorzy publikowanych artykułów dzieła się swoją wiedzą naukową, ale z pełną świadomością adresują jej praktyczne rezultaty ku człowiekowi współczesnemu. Teologia powinna kształcić kulturę duchowa człowieka, ale pierwszym etapem jest rozwój kultury umysłowej. Tymczasem coraz bardziej brakuje w nauce jasnego kierunku badań, który prowadziłby do człowieka. Trzeba zatem docenić trud włożony przez Autorów publikowanych artykułów, którzy pragną służyć kulturze duchowej, ale nie zapominają o kulturze umysłowej. Ważnym argumentem świadczącym o powołaniu człowieka do rozwoju kultury

duchowej jest wewnętrzny głos duszy, który nieustannie wzbudza w człowieku pragnienie doskonałego szczęścia. Głos ten nie jest zależny od wyznawanej wiary, gdyż jest naturalną potrzebą każdego człowieka, który „nie pragnie jedynie dobrego samopoczucia fizycznego lub duchowego, lecz «zbawienia», które wyraża się w pełnej harmonii z Bogiem, z samym sobą oraz z ludzkością. Do tego celu dochodzi się jedynie przez tajemnicę męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa”.¹

Publikacje tego numeru mają jeden wspólny wątek: prowadzą do człowieka, ale jednocześnie pokazują wartości ziemskie i nadprzyrodzone, które warunkują jego życie na co dzień. Cała nauka ma służyć człowiekowi, ale zadaniem szczególnym teologii jest wprowadzanie kultury duchowej we wszystkie wymiary ludzkiej egzystencji. Uprawianie teologii jest więc swego rodzaju bezinteresowną służbą prawdzie, bez której nie może istnieć godność człowieka. Teologowie badają wszystkie aspekty prawdy, ale zawsze w odniesieniu do Prawdy absolutnej, którą jest Bóg. Dzięki teologii człowiek może odkrywać własnym rozumem najwyższą Prawdę, a w niej poznawać swe pochodzenie i przeznaczenie.

Oddając Czytelnikom do rąk kolejny numer „Warszawskich Studiów Pastoralnych” zwracam się z uprzejmą prośbą o podjęcie współpracy z naszym pismem i nadsyłanie nowych artykułów teologicznopastoralnych, ale też prac, które są wynikiem poszukiwań naukowych z różnych dziedzin wiedzy. Prawdziwym bogactwem naszego pisma jest bowiem służba Prawdzie.

Ks. Edmund Robek SAC

¹ Jan Paweł II, Orędzie na XIII Światowy Dzień Chorego *Chrystus nadzieją Afryki* 8 IX 2004, OsRomPol 25(2004)11-12, s. 8.